

доразумѣния, и пнати въ общественнитѣ работи, и ся стараятъ да прѣвнѣтвувать на това или онова народно дѣло, защото не ся върши отъ тѣхъ или отъ тѣхната партия; когато партизанитѣ дѣйствувать тѣй или инакъ главно защото си прѣсмѣтатъ че по този начинъ тѣ ще ся облажатъ или отъ повечко левове или отъ чиновничество и слава; когато духоветѣ ся раздражавать до тамъ щото нѣкои партизани, за да постигнѣтъ цѣльта си, сж готови да употребѣять и най народоубийственни и най непростителни сръдства, — въ всички такива случаи партиянтѣ сж съсипителни и народоубийствени. Тѣ сж холерата и чумата за народнитѣ дѣла, за народното благоденствие и за народната свобода и независимостъ. Крайно злощастна е онѣзи страна, у която този родъ партии върлувать. За съжаление и оплакване е онзи народъ, който нѣма поне до толкозъ родолюбиви синове, които сегизъ тогизъ да забравять частнитѣ си интереси прѣдъ народнитѣ, и които да не намѣсватъ частнитѣ си расправи въ общенароднитѣ дѣла, и то поне въ минути най-критически за народното сществуване. Такива партии сж съсипвали много народи и царства.

За пояснение на този прѣдмѣтъ, азъ сега нѣма да влѣзвамъ въ философически размисления, нито ще ходя за примѣри при историтѣ на други народи, но, както казахъ по горѣ, ще спомянѣхъ нѣколко черти отъ нашата народна история, която, по злощастие, изобилува съ такива уроци. При това, азъ ще бѣда твърдѣ кратъкъ въ говорението си. Зная че тѣзи нѣща сж познати на множество читатели, но именно за това трѣбва да си ги напомнимъ, защото ги знаемъ, а ги забравямы, и тѣй самата ни история може да ни осжди най-строго. Изучаванieto на историята е безполезенъ трудъ, ако уроцитѣ ѝ не ни направять по мѣдри и по внимателни, тѣй щото да избѣгвамы онѣзи нѣща, които сж съсипвали и съсипватъ цѣли народи. Освѣнъ това, за да бѣде понятно на всички